

Tot Mestalla és un clam

Mario Alberto Kempes, el Matador, celebra un gol contra el Reial Madrid al camp de Mestalla, el gener del 1980.

Una enquesta elaborada per EL TEMPS indica que pràcticament tres de cada quatre seguidors del València CF desitgen que el FC Barcelona derrote el Reial Madrid a la final de Copa del 20 d'abril, i tan sols el 3% vol un resultat invers. És, comptat i debatut, el retrobament del valencianisme amb la seua arrel antimadridista.

Quan el FC Barcelona i el Reial Madrid van arribar a la final de Copa d'enguany, ben pocs van dubtar on es jugaria. L'estadi valencià de Mestalla, equidistant de totes dues ciutats i amb un aforament notable, era l'escenari més propici. Un camp neutral, com s'acostuma a dir.

De neutral, però, Mestalla no ho és gens. Si dimecres 20 d'abril –per comptes dels 50.000 seguidors barcelonistes i madridistes– el camp s'omplirà dels socis que hi són assidus, el Barça jugarà com a casa. Una enquesta del setmanari EL TEMPS, efectuada entre un centenar de presidents de penyes valencianistes escollits aleatòriament, indica una preferència clara: el 73% desitja un triomf dels catalans, i només un 3% es decanta pel Madrid. La resta, el 24% dels consultats, hi ha expressat una indiferència absoluta. El perfil dels entrevistats, seguidors impenitents del seu equip i molt actius com a caps de penya que són, garanteix la versemblança d'aquesta foto fixa del valencianisme.

La mostra és tan fidedigna –100 dels 784 presidents, el 12,75% de la massa penyística– com el mètode que s'ha seguit per a fer-la, basat en una conversa telefònica directa amb l'enquestat. Els seleccionats representen 26 de les 31 comarques valencianes i col·lectius de tota mena: de més nombrosos i de més modestos, de més veterans i de més joves. El sonatge es va fer entre els dies 1 i 8 d'abril del 2011.

El resultat, molt contundent, confirma una tendència que es detectava a les grades de Mestalla, però que fins ara no havia estat contrastada científicament: l'antimadridisme ha recuperat, i de quina manera, la primera posició al rànquing de les antipaties valencianistes. Un *privilegi* que el Barça va tenir entre la segona

meitat dels anys 70 i la primera dels 80, però que ara, com també va passar durant la majoria del segle XX, s'ha convertit en un patrimoni més de l'equip madridista.

Blas Madrigal, president de l'Agrupació de Penyes Valencianistes, explica que el motiu d'aquesta resposta tan majoritària en favor del Barça és, sobretot, que “la gent és afeccionada al bon futbol, ens agrada molt aquest esport i en volem gaudir al màxim”. “Els qui jugarem amb espartanyes de careta i hem vist partits a camps de tota mena”, continua, “pensem que la dimensió del futbol és tot just aquesta: que sembla un art”, i en aquest sentit destaca no sols el futbol dels culers, sinó també “l'ètica, el respecte i l'educació que demostren contínuament”. L'octubre passat, a la llotja del Camp Nou, Madrigal va tenir l'ocasió de dialogar amb el president del FC Barcelona, Sandro Rosell, a qui confessa que va predir “molts èxits esportius”. A l'enquesta als presidents de les penyes valencianistes, i com a responsable que és de la Paco Camarasa de Torrent, Blas Madrigal ha desitjat una victòria blau-grana.

Un vot idèntic al d'Hèctor Villalba, ex-president de les Corts Valencianes i de la formació política Unió Valenciana, una de les principals atiadores de l'anticatalanisme a les comarques valencianes. Com a president de la penya d'Almussafes, Villalba ha optat pel Barça i s'ha referit, igualment, al futbol “tan estètic” que practiquen els homes de Josep Guardiola.

Uns altres han estès els arguments a qüestions culturals –és el cas del president de la penya d'Atzeneta d'Albaida–, lingüístiques –el de Pedreguer– o al fet que “compartim la Mediterrània”.

Victor Maceda